

טיפשון

סיפור עממי
צייר ג. טראוטוט

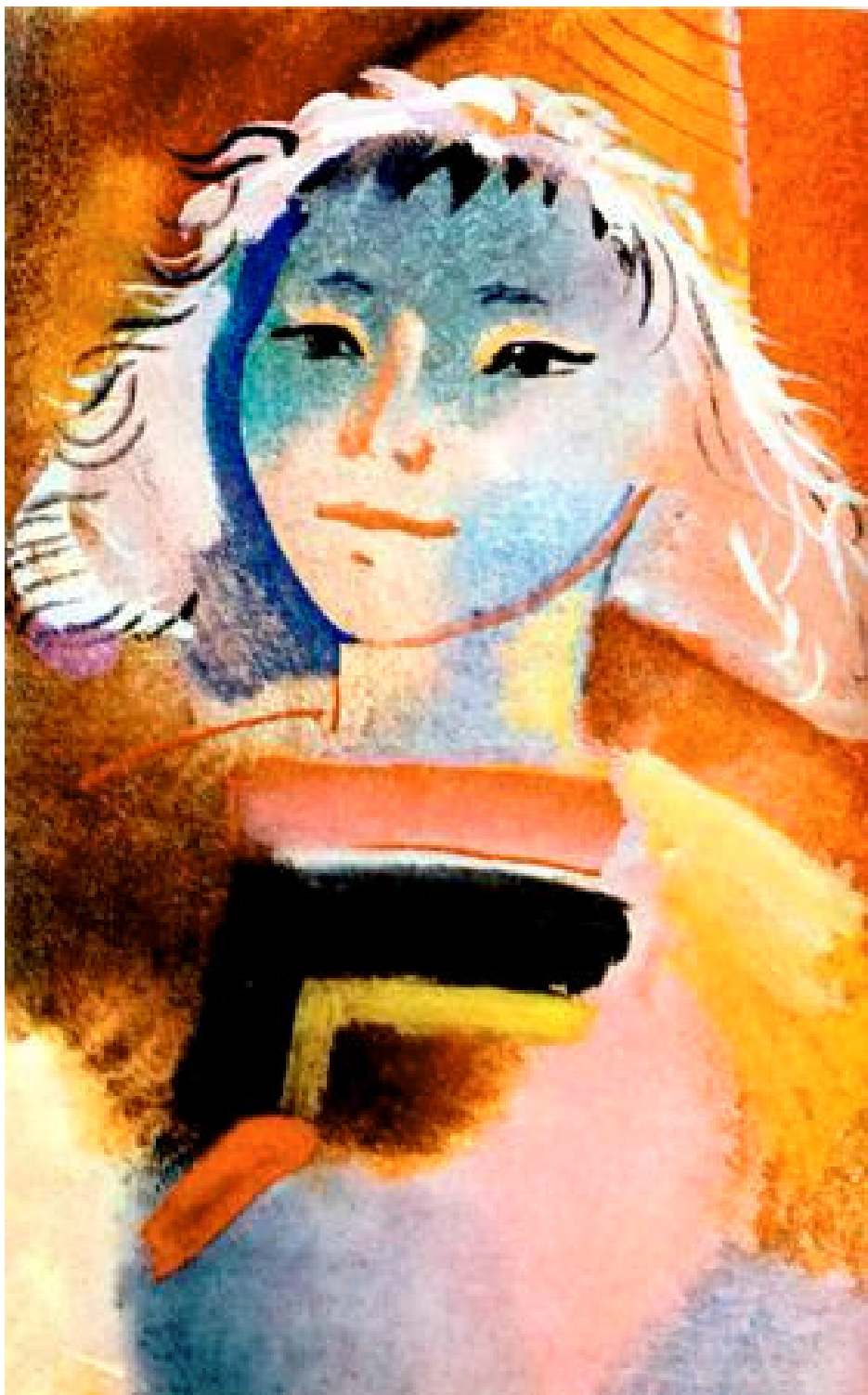
חי פעם זוג הורים בכפר והיו להם שלושה בנים. שני הגדולים היו נבונים וחכמים, ובשביל השלישי כבר לא נשאר שכל. חשבו אותו לטיפש. לא האכילו אותו בבשר. כשבישלו בבית בשרים, נתנו לו רק את הרוטב וזה גם סיפק אותו. קרה דבר בסביבת הכפר. הופיע בסביבה דוב טורף. פעם אכל אישה עם ילד, פעם אחרת טרף צייד. אמר האח הגדול לאח השני "בוא, נלך ונצוד את הדוב. מספיק דם של בני-אדם הוא שפך." "נלך ונצוד" ענה האח.

ואז קם האח הטיפש ואומר "קחו, אחים, גם אותי."
והם פורצים בצחוק "מה לך לצוד, טיפש מטופש! שב בבית ותפוס זבובים!"
הלכו האחים לטיגה, אבל הטיפשון הלך אחריהם בהסתר. רק יצא מהבית והם נעלמו לו מעיניו והוא נשאר לבד. הולך הוא בטיגה, שמח, מדבר עם ציפורים. ופתאום מולו דוב טורף קם על רגליים אחוריות. מוכן לטרוף. אומר לו הטיפשון "אתה מה, עיוור? אינך רואה לאן אתה הולך? אין לך מספיק מקום בטיגה?" איש עוד לא דיבר כך לדוב. הוא נעלב קשות כששמע זאת והכה את הטיפשון בפנים. כאילו אומר לו לדבר בשכל ובנימוס.
אבל אצל הטיפש חשבון אחר. הוא שפשף את הלסת ואומר "אתה כזה? אצלי אבא ואמא לא הרביצו לי אף פעם, כפי שאתה עשית. לא אסבול זאת!"

מוביל אותם הטיפשון למקום שבו שוכב הדוב
ההרוג. האחים מסתכלים ולא מאמינים
לעיניהם. עץ ענק מונח על הארץ ולידו אותו דוב
טורף שהם רצו לצוד. נבהלו האחים, אחד תפס
חנית, שני גרזן, אך הדוב לא זז, כנראה מת.
אזרו אומץ, ניגשו קרוב יותר, דחפו את הדוב
ברגליים בזהירות ושואלים את הטיפש איך זה
קרה. ואצל הטיפש דברים כמו שהוא, טיפשים.
"פגשתי" אומר "את החוצפן ממולי והוא הכה
אותי בפנים. אבא ואמא מעולם לא הכו אותי
וזה, ראו אותו! לא יכולתי לסבול, אחים. תפסתי
ברגליו האחוריות ודפקתי קצת בעץ. והוא לא
הבין, מיד פשט את רגליו. לא כך רציתי. ועוד
עץ נפל לשווא."
"איזה טיפש אתה!" אומרים האחים והם עוד
רועדים מפחד, רק שלא יקרה להם דבר.
ומשתוממים שהטיפשון כזה חזק וזריז.
הורידו עור מהדוב והביאו הביתה. כל הכפר

תפס הטיפשון את הדוב ברגליו האחוריות
והכה בו בעץ. העץ התמוטט והדוב הפסיק
להתנועע.
"לא כך רציתי" אומר הטיפש "לא יפה קרה.
רציתי ללמד את הבור הזה, והוא פשט רגליים.
ועוד עץ ללא צורך עקרתני. לא הולך לי!"
נאנח הטיפש, חשב, חשב, אך מה יכול היה
לעשות. הלך הלאה וכעבור זמן פגש את אחיו.
"בכל זאת רצת אחרינו, טיפש" צחקו האחים
"נו, הרגת כבר את הדוב?"
"הרגתי מישהו" עונה הטיפשון "אבל את מי,
אינני יודע."
"ואיזה חיה הרגת?" מגחכים האחים "דומה
לזבוב? או לחיפושית?"
"לא, הוא דומה לשור שחור שבכפר שלנו" עונה
הטיפשון.
"כנראה השתגעת כבר לגמרי. תראה לנו את
השור שלך, טיפש."

התאסף לראות. מדברים ביניהם אנשים
ומשבחים את האחים. אבל הם שותקים, כי זה
לא הם אלא הטיפש הרג את הדוב הטורף.
והטיפש שותק גם הוא. האחים, שידעים את
האמת, מביטים עליו וחוששים - אולי ירצה
לפגוע במי מהם?
קודם האכילו אותו בשאריות, עכשיו נותנים לו
בשר לאכול. מכירים שהוא שווה להם וגם
גיבור.
ולטיפש לא איכפת מהאחים. הוא חי לו בשקט.
עוזר לאבא ולאמא במשק, מדבר עם ציפורים
ומזמזם לעצמו שירים תחת האף.